

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové a soudců Josefa Straky a Karla Ulíka ve věci

žalobci: a) V. H., narozen dne X
b) V. H., narozen dne X
oba bytem X
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Danou Růžičkovou
sídlem Smetanova 662/5, 390 02 Tábor

žalovaný: Krajský úřad Středočeského kraje
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

za účasti: 1) Mgr. K. H.
bytem X
2) M. M.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 10. 2024, č. j. 109073/2024/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. V této věci se soud zabývá přezkumem povolení k nakládání s vodami podle § 8 odst. 1 písm. a) bodu 2 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), které bylo vydáno současně se stavebním povolením k vodnímu dílu podle § 15 odst. 1 vodního zákona ve spojení s § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), [dále jen „stavební zákon 2006“], avšak v odvolacím řízení bylo přezkoumáváno samostatně.

Situace v území a shrnutí správního řízení

2. Na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X (v témže k. ú. se nachází všechny pozemky uváděné v tomto rozsudku) se nachází vodní dílo – průtočný rybník Srážkový.
3. Podstatná část rybníka Srážkový je situována na pozemku parc. č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněná na řízení 1) [dále též „žadatelka“], pouze jeho jihovýchodní okraj zasahuje na lineárně tvarovaný pozemek parc. č. XA (s tělesem pozemní komunikace), jehož vlastníkem je obec Střeziměř. Skrz rybník Srážkový protéká Košínský potok, který do něj ústí ze severozápadu a pokračuje dál na jihovýchod, kde jsou situovány pozemky parc. č. XC a XD, jejichž podílovými spoluvlastníky jsou žalobci (otec a syn).
4. Žadatelka dne 31. 10. 2023 podala žádost o povolení k nakládání s povrchovými vodami za účelem jejich vzdouvání a akumulace na rybníce Srážkovém a částech Košínského potoka, a současně podala i žádost o stavební povolení pro rekonstrukci hráze a hrázových objektů rybníka Srážkový (dále souhrnně též „záměr žadatelky“). O obou žádostech bylo vedeno společné vodoprávní řízení u Městského úřadu Votice (dále jen „vodoprávní úřad“).
5. V průběhu vodoprávního řízení se k záměru žadatelky vyjádřila souhlasně obec Střeziměř z titulu vlastníka pozemku parc. č. XA, na jehož část zasahuje hráz Srážkového rybníka. Kladně se vyjádřilo rovněž Povodí Vltavy, s. p. z titulu správce vodního toku – Košínského potoka protékajícího skrz daný rybník.
6. Účastníky vodoprávního řízení byli též oba žalobci, kteří se záměrem žadatelky nesouhlasili. Uplatnili řadu námitek, v nichž upozorňovali zejména na rizika škod na jejich pozemcích, na nevhodné vytyčení hranic, na neexistenci historického požeráku a na negativní dopad na životní prostředí. Rovněž namítali, že záměr žadatelky je jednostranně výhodný jen pro ni a neřeší důležité aspekty, jako je zachování přirozeného vodního toku Mlýnského potoka, který dle jejich názoru historicky zajišťoval správné odvodnění oblasti. Současně argumentovali vyjádřením hydrogeologa RNDr. Miroslava Kebrta ze dne 10. 2. 2024, dle jehož závěrů může záměr žadatelky negativně ovlivnit pozemky žalobců, poškodit stávající vodní tůň a vést ke zvýšení vodní hladiny, a tím negativně zasáhnout okolní pozemky, a proto hydrogeolog navrhl alternativní řešení spočívající v obnově Mlýnského potoka, který je v současnosti zanesený zeminou a náletovými dřevinami.
7. Vodoprávní úřad rozhodnutím ze dne 16. 5. 2024, č. j. 22101/2024/VÝST-Br (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) žadatelce vyhověl a udělil jí
 - *výrokem A* stavební povolení, jímž povolil rekonstrukci hráze a technických objektů na ni (překop hráze v místě stávající výpusti a její nahrazení novou spodní výpustí s prefabrikovaným požerákem, úprava výšky hráze v celé délce, ponechání stávající

propusti v místě bezpečnostního přelivu a ponechání jalového přelivu k převodu vyšších průtoků)

- *výrokem B* povolení k nakládání s povrchovými vodami, konkrétně k jejich vzdouvání a akumulaci, přičemž stanovil rozsah tohoto nakládání (uvedení konkrétních plošných či objemových hodnot pro různé situace), dále stanovil hodnoty průtoku při maximální hladině, a nakonec konkrétní podmínky pro vypouštění, napouštění a udržování úrovně normální a maximální hladiny.

S námitkami žalobců se vodoprávní úřad neztotožnil, vypořádal je buďto odkazem na kladná vyjádření jiných účastníků (obce Střeziměř či Povodí Vltavy), vysvětlením fungování technických prvků vodního díla, případně shledal některé otázky (jako např. obnova Mlýnského potoka) za nesouvisející.

8. Proti prvostupňovému rozhodnutí podali oba žalobci odvolání. Žalovaný sice projednal obě odvolání společně, avšak rozhodl dvěma samostatnými rozhodnutími, a to

- nejprve rozhodnutím ze dne 2. 10. 2024, č. j. 109073/2024/KUSK, (dále „první rozhodnutí žalovaného“ nebo též „napadené rozhodnutí“), jímž zamítl odvolání žalobců *ve vztahu k výroku B* prvostupňového rozhodnutí o povolení k nakládání s vodami;
- dále rozhodnutím ze dne 25. 10. 2024, č. j. 138681/2024/KUSK, ve znění opravného usnesení ze dne 7. 11. 2024, č. j. 147085/2024/KUSK (dále „druhé rozhodnutí žalovaného“), jímž zamítl odvolání žalobců *ve vztahu k výroku A* prvostupňového rozhodnutí o stavebním povolení.

Žalovaný se v prvním i druhém rozhodnutí věcně ztotožnil s hodnocením vodoprávního úřadu, ať už šlo o otázku nakládání s vodami či stavebního povolení. Námitky žalobců rovněž vypořádal buďto odkazem na kladná vyjádření obce Střeziměř či Povodí Vltavy, nebo vysvětlením fungování technických prvků vodního díla, případně neshledal souvislost namítané obnovy Mlýnského potoka se záměrem žadatelky.

Samostatný soudní přezkum

9. Žalobci společně podali dvě samostatné žaloby podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“), ale každou zvlášť proti prvnímu i druhému rozhodnutí žalovaného.
10. Žaloba proti prvnímu rozhodnutí žalovaného je soudem vedena pod sp. zn. 51 A 82/2024 (linie vodoprávní).
11. Žaloba proti druhému rozhodnutí žalovaného je soudem vedena pod sp. zn. 41 A 64/2024 (linie stavebněprávní). V uvedené věci je však účastníkem již pouze žalobce b), zatímco žalobce a) je toliko osobou zúčastněnou na řízení, neboť ve vztahu k němu došlo k odmítnutí žaloby pro opožděnost (viz usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 1. 2025, č. j. 41 A 64/2024-32).
12. Jakkoli soud nepřehlíží úzkou věcnou souvislost mezi prvním a druhým rozhodnutím, neshledal důvod k jejich spojení ke společnému projednání, a to především kvůli odlišným procesním režimům nakládání s vodami a stavebního povolení v důsledku změny právní úpravy po 1. 1. 2024 (k tomu srov. odst. 23 níže).
13. V nyní posuzované věci se soud tedy zabývá jen přezkumem prvního (napadeného) rozhodnutí vydaného v linii vodoprávní – nakládání s vodami.

II. Obsah podání účastníků a osob zúčastněných

Žaloba

14. Žalobci namítají, že napadené rozhodnutí není v souladu se zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody“), neboť namísto zachování původního odtoku vody z rybníka Srážkový korytem Mlýnského potoka ve vlastnictví obce Střeziměř dává přednost svévolnému odtoku přes hráz na pozemek žalobců, kde se nachází lesní porost a louka. Rovněž mají za to, že napadené rozhodnutí není v souladu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod, neboť dochází k omezení jejich vlastnictví. Připomínají, že v roce 2010 došlo ke škodě na tomto pozemku, protože se voda přelila přes hráz, vyvrátila několik stromů a způsobila podmáčení pozemku. Žadatelka ani její právní předchůdce škodu neuhradili. Žalovaný se nezabýval tím, že sporné vodní dílo poškozuje přírodu a soukromé vlastnictví nad míru stanovenou zákonem. Správní orgány se ani nepokusily získat souhlas žalobců k omezení vlastnického práva.
15. Žalobci dále namítají, že žadatelka uznala, že současný přepad z rybníka Srážkový podemílá hráz. Žalovaný se nezabýval možností odtoku přepadem do Mlýnského potoka, který je osvědčen na stoletou vodu a historicky dán. Plánovaný jalový přeliv není přizpůsobený na velkou vodu, ústí by do lesního potoka, jehož voda podemílá hráz a potok by se rozlil na okolní pozemky a došlo by k obrovským škodám na majetku. Rybník Srážkový není možné ovládat, neboť je protékající tůň.
16. Žalovaný odsouhlasil přepad z rybníka přes obecní komunikaci na pozemku p. č. XA bez vyjádření odboru dopravy a zastupitelstva obce Střeziměř. Též není vyřešeno, jak se v případě navýšení komunikace a jalového přelivu bude vjíždět na pozemky žalobců. Vytyčení hranic nebylo provedeno v souladu s jejich námitkami. Povolení k nakládání s vodami bylo vydáno před stavebním povolením.

Vyjádření žalovaného

17. Žalovaný s žalobou nesouhlasí. Má za to, že soulad napadeného rozhodnutí se zákonem o ochraně přírody a krajiny potvrzuje závazné stanovisko orgánu ochrany přírody ze dne 19. 12. 2023. Navíc žalobní námitka brojící do této otázky je pouze obecná. Dále argumentuje, že veřejné zájmy chráněné vodním zákonem jsou nadřazeny vlastnickému právu, pokud je uplatněno v rozporu s nimi. Požadavek žalobců na obnovu Mlýnského potoka – jenž zanikl již v roce 1922 a je dnes jen suchým korytem – přitom směřuje k tomu, aby se výkon jejich vlastnického práva dostal do rozporu s vlastnickým třetích osob. Žalobci se však nemohou domáhat ochrany práv třetích subjektů. Dle žalovaného značná část žalobních námitek směřuje do otázky stavebního povolení, zejména pokud jde o námitku podemílání hráze nebo otázku přepadu vody přes pozemní komunikaci. Hráz chrání před protržením bezpečnostní přeliv, proto případné odvedení vody do volné krajiny nebo na komunikaci sníží možné škody. Žalovanému dále není jasné, jaké pochybení žalobci namítají v souvislosti s vytyčením hranic. Jejich námitka se zřejmě týká zvýšení koruny hráze, nicméně tato část žaloby není jasně formulována. Pokud žalobci chtějí řešit vjezd na svůj pozemek, měli by podat vlastní žádost. Z uvedených důvodů shledává žalovaný žalobu nedůvodnou a navrhuje její zamítnutí.

Vyjádření žadatelky

18. Žadatelka s žalobou rovněž nesouhlasí. Má za to, že její záměr přispěje k ochraně hráze, pozemní komunikace i ekosystému. Zdůraznila, že její záměr je financován z prostředků

EU, pro které je podmínkou dokončení do června 2025. V souvislosti s tím popsala technické fungování svého záměru, které spočívá mj. v tom, že voda z rybníka Srážkový bude odtékat výpustným zařízením, větší průtoky budou odtékat propustkem u bezpečnostního přepadu a stoletá voda bude přetékat jalovým přepadem. Historicky se při povodni počítalo s rozlivem do luk pod hrází. Takový stav u rybníka vždy existoval, přičemž pozemky žalobců se vždy nacházely v záplavovém území. K tomu žadatelka připomíná, že byla přítomna přelití hráze rybníka v roce 2010, při níž se nacházel vyvrácený strom na hrázi rybníka. Žalobci tehdy nijak nedoložili, že jim byla způsobena škoda, poprvé ji zmínili až v roce 2024. Její záměr má vrátit rybníku historický odtok namísto přetékání v místech, kde je hráz prosedlá.

19. Žadatelka současně poukázala na rozličné nepovolené vodohospodářské aktivity, kterých se měli žalobci v dopustit při svých aktivitách o obnovu Mlýnského potoka, aniž by o nich žadatelku vyrozuměli. Poprvé se o nich dozvěděla až při řešení stížností. Bez jejího vědomí žalobci vysázeli na hráz smrky, které však jsou díky mělkým kořenům nevhodné, načež je před dvěma lety bez povolení vykáceli. Navíc přehradili Košínský potok asi 30 metrů pod hrází, čímž se voda vzdouvá a vytváří nádrž podporující rozvodnění potoka. Stávající přepad sice podemílá hráz rybníka, protože není uzpůsoben na velkou vodu, nicméně toto podemílání způsobuje právě žalobci vytvořená hráz. Žalobci navíc byli přítomni i při vytyčování pozemkových hranic, s nímž ostatní účastníci souhlasili bez námitek, tehdy žadatelka nechala vyměřit vjezd na pozemek p. č. XE paní D., ten ale během zhruba dvou týdnů žalobci přehradili jámou, do které vypouští odpadní vody.
20. Na podporu svých tvrzení žadatelka doložila fotografickou dokumentaci stávajícího stavu, odborné stanovisko Ing. O. P. k námitkám proti sporné stavbě, odborné vyjádření společnosti Vodní díla – TBD ze dne 5. 12. 2024 z pohledu technickobezpečnostního dohledu.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 2)

21. Michal Mach jakožto osoba zúčastněná 2) na řízení se ztotožnil s žalobou. Uvádí, že i jeho nemovitostem hrozí zaplavení v důsledku navýšení hráze Srážkového rybníka, který není možné ovládat, protože je protékající tůň. Jalový přeliv není uzpůsobený na velkou vodu. Již v minulosti se stalo, že se voda z rybníka rozlila do okolí. Takový rozliv v roce 2012 zničil rodině žalobců vzrostlé stromy a pozemky, škodu nikdo nenahradil. K rozlivu rybníka Srážková historicky sloužil Mlýnský potok. Pokud nedojde k jeho opětovnému zprovoznění, tak při běžném navýšení hladiny rybníka dojde k zaplavení okolních pozemků. V případě přelivu nebude průjezdná komunikace mezi obcemi Borotín a Střezimíř.
22. Na podporu svých tvrzení doložila coby důkazní návrh fotografie svého rodinného domu, který je v blízkosti břehu rybníka. Rovněž nesouhlasila s tím, že zastupitelstvo obce Střezimíř udělilo souhlas s přelivem vody přes obecní komunikaci na pozemku p. č. XA.

II. Posouzení žaloby

23. Soud ověřil, že žaloba je včasná. K tomu soud pro úplnost uvádí, že v této věci (linie vodoprávní) se na rozdíl od věci sp. zn. 41 A 64/2024 (linie stavebněprávní) neuplatní zvláštní žalobní lhůta v délce 1 měsíce podle § 306 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona 1(dále „stavební zákon 2021“), nýbrž zde platí obecná lhůta 2 měsíců podle § 72 s. ř. s. Žaloba je proto včasná ve vztahu k oběma žalobcům, třebaže každému z nich bylo napadené

rozhodnutí doručeno v jiný okamžik [srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 3. 1. 2025, č. j. 41 A 64/2024-32, jímž byla ve vztahu k žalobci a) žaloba pro opožděnost odmítnuta právě z důvodu aplikace § 306 stavebního zákona 2021]. Žaloba byla rovněž podána osobami k tomu oprávněnými, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu projednatelnou.

24. Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť s tímto postupem nevyjádřili účastníci ve lhůtě stanovené soudem nesouhlas (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
25. Soud žalobu posoudil v rozsahu uplatněných žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
26. Žaloba je nedůvodná.

Obecné nedostatky žalobních bodů

27. Všechny žalobní body mají společný nedostatek, jímž je obecnost tvrzení a absence konkrétních důkazních návrhů, popř. odkazů na spisový materiál k prokázání tvrzených skutečností.
28. Přezkum napadeného rozhodnutí v soudním řízení správním je však ovládán zásadou dispoziční a je na žalobcích, aby v žalobě řádně uvedli, v čem spatřují jeho nezákonnost. V této souvislosti soud připomíná § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ukládající povinnost uvést v žalobě konkrétní skutková tvrzení a právní argumentaci, přičemž obsah a kvalita žaloby předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu [k tomu srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004-54, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42]. Jestliže žalobce v žalobě vytkne napadenému správnímu rozhodnutí vady jen v obecné rovině, aniž by poukázal na zcela konkrétní skutečnosti, v nichž spatřuje pochybení, lze na tyto obecné námítky reagovat rovněž pouze v obecné rovině. Není přitom úkolem soudu, aby za žalobce aktivně vyhledával důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí a stavěl se tak do role jejich advokáta (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS). V nyní posuzované věci je důraz na konkrétnost žalobní argumentace dán tím spíše, že nakládání s povrchovými vodami je technickou záležitostí vztahující se ke konkrétním poměrům v dané lokalitě, která nemůže být posuzována na základě neurčitých tvrzení.
29. Přesně tento deficit vykazuje žalobní argumentace založená na povšechném tvrzení o porušení práva vlastnit majetek ve smyslu čl. 11 Listiny, o ohrožení majetku či o porušení zákona o ochraně přírody. Jde pouze o prostý výčet všeobecných tvrzení, jejichž provázanost s předmětem napadeného rozhodnutí soud dovozuje jen velmi obtížně.
30. Další problém spočívá v tom, že značná část žalobních bodů je argumentačně založena na popisu ideální představy správy vodních poměrů v dané lokalitě či subjektivní představě nejlepšího hospodaření se Srážkovým rybníkem. Nic z toho však nelze v rámci správního soudnictví prosazovat. Smyslem správního soudnictví je poskytovat ochranu veřejným subjektivním právům fyzických či právnických osob (§ 2 s. ř. s.), nikoliv poskytovat všeobecný dozor nad veškerou činností veřejné správy. Jak vysvětlil rozšířený senát NSS v odst. 34 usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005-86, č. 1764/2009 Sb. NSS, „*Soudní řád správní je svojí povahou „obránnou“ normou. Není normou „kontrolní“, která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoliv úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany*

v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“ Ochrany objektivní zákonnosti se žalobci mohou domáhat pouze tehdy, pokud se protíná s jejich právní sférou (srov. odst. 41 odůvodnění usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 29. 5. 2019, č. j. 2 As 187/2017-264, č. 3903/2019 Sb. NSS).

31. Přesně z tohoto důvodu je nerelevantní žalobní námitka, že přepad z rybníka přes obecní komunikaci na pozemku p. č. XA byl schválen bez vyjádření odboru dopravy a zastupitelstva obce Střeziměř. Soudu není zřejmé, jak se tato otázka týká právní sféry žalobců, resp. jak by absencí namítaných aktů měli být zkráceni na svých právech. Jde totiž o otázku týkající se majetku ve vlastnictví obce, nikoliv v jejich vlastnictví. Soud pouze pro úplnost konstatuje, že ve správním spisu je založen souhlas obce s využitím jejího pozemku, přičemž tento souhlas je podepsán pouze starostou, který je oprávněn zastupovat obec navenek ve smyslu § 103 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení). Soud již nepřezkoumával, zda tomuto souhlasu předcházelo příslušné usnesení zastupitelstva obce Střeziměř ve smyslu § 85 písm. a) obecního zřízení, neboť hospodaření s majetkem obce Střeziměř se nijak netýká právní sféry žalobců (resp. taková souvislost není z jejich tvrzení zřejmá). K obecně namítané absenci vyjádření odboru dopravy soud se stejnou mírou obecností konstatuje, že žádné ustanovení vodního zákon nepodmiňuje vydání povolení k nakládání s vodami stanoviskem silničního správního úřadu.
32. Z týchž důvodů jsou nerelevantní žalobní tvrzení ohledně dotčení právní sféry třetích osob. Typicky ve vztahu k majetku žadatelky či jiných osob mohou domáhat pouze toho, aby k němu se vztahující veřejnoprávní povolení nevedla ke vzniku takového stavu věcí, který se bude nezákonně dotýkat právní sféry žalobců a poškozovat jejich majetek. Žalobcům naopak nepřísluší stavět se do role jakéhosi poručníka žadatelky a snažit se jí vnutit svou vůli ohledně toho, jak by měla žadatelka se svým majetkem nakládat k jejich spokojenosti. Z tohoto hlediska jsou nepřipadné zejména požadavky žalobců, aby žadatelka svou činnost směřovala k obnově zaniklého Mlýnského potoka.

Část žalobních bodů se míjí s předmětem napadeného rozhodnutí

33. Část žalobních bodů, které směřují do technicko-provozních otázek žadatelčina záměru, se týká otázek souvisejících s rekonstrukcí hráze a jejích technických objektů, tedy do části týkající se stavebního povolení. K tomu se ale napadené rozhodnutí nevztahuje.
34. Soud znovu připomíná, že předmětem napadeného rozhodnutí je povolení k nakládání s povrchovými vodami – vzdouvání a akumulace povrchových vod podle § 8 odst. 1 písm. a) bod 2 vodního zákona, nikoliv stavební povolení pro stavbu vodního díla podle § 15 odst. 1 vodního zákona. I když vodoprávní úřad vydal obě povolení totožným prvostupňovým rozhodnutím (ač s oddělitelnými výroky A a B) ve společném řízení, tak žalovaný rozhodl o odvolání zvlášť ve vztahu k nakládání s povrchovými vodami nyní napadeným prvním rozhodnutím, a zvlášť ve vztahu ke stavebnímu povolení druhým rozhodnutím (které soud projednává pod sp. zn. 41 A 64/2024).
35. V nyní posuzované věci jsou proto přípustné pouze žalobní námitky vztahující se k otázce nakládání s vodami (§ 115 odst. 8 vodního zákona) v užším smyslu bez vazby na konkrétní

vodohospodářské řešení rekonstrukce rybníka Srážkový. S tímto se však mýjí žalobní argumentace, která se týká:

- konstrukčního řešení přepadu (tj. technického prvku k samovolnému přetékání vody) a otázka jeho situování směrem z rybníka přes pozemní komunikaci na pozemku parc. č. XA ve vlastnictví obce,
- konstrukčního řešení jalového přelivu (tj. typu přepadu pro odvádění vody při povodních),
- navýšení hráze rybníka a s tím související otázky vjezdu na pozemky žalobců.

Soud přitom netvrdí, že by shora uvedené otázky nebyly z hlediska budoucího užívání Srážkového rybníka významné, nicméně nesouvisejí se samotným oprávněním k akumulaci povrchových vod (tj. k jejich zadržování a shromažďování) a či k jejich vzdouvání (tj. umělému zvyšování či snižování vodní hladiny) – tedy s předmětem povolení nakládání s vodami.

36. V zásadě z těchto důvodů nelze přezkoumávat ani jiné otázky, které byly v žalobě či vyjádřeních osob zúčastněných otevřeny a které nijak nesouvisejí s předmětem napadeného rozhodnutí. Tím bylo pouze povolení k nakládání s vodami pro záměr žadatelky, nikoliv širší vodoprávní a sousedské poměry v obci Střeziměř. Povinností žalovaného a vodoprávního úřadu bylo posoudit pouze žádost o povolení k nakládání s vodami pro záměr žadatelky z hlediska souladu s vodním zákonem a dalšími právními předpisy, naopak jim nepřislušelo vyhledávat alternativní způsoby využití Srážkového rybníka, neřkuli nařizovat obnovu zaniklého Mlýnského potoka. Z tohoto důvodu se soud nemohl zabývat tím, zda by nebylo vhodnější znovu obnovit zaniklý Mlýnský potok a posléze touto cestou vypouštět Srážkový rybník namísto stávající výpusti. Navíc žalobci v tomto směru ani ve správním řízení a ani v podané žalobě nenavrhli žádné důkazy, jejich argumentace byla založena jen na všeobecných tvrzeních o údajných nedostacích či subjektivním popisu ideálního stavu.

Námítky směřující proti nakládání s vodami jsou nedostatečné

37. Žalobních námitek, které směřují do vlastního nakládání s vodami či s ním věcně souvisejí, není v žalobě obsaženo mnoho, a navíc trpí značným deficitem obecnosti či neurčitosti (srov. odst. 27-28 výše).
38. Žalobci například namítají, že žalovaný pochybil, pokud povolení k nakládání s vodami vydal před stavebním povolením.
39. Soud konstatuje, že toto tvrzení není zcela přesné. Povolení k nakládání s vodami totiž bylo vydáno současně se stavebním povolením v rámci (jednoho) prvostupňového rozhodnutí, které pouze obsahovalo samostatné výroky A (stavební povolení) a B (nakládání s vodami). Tato povolení však byla v odvolacím řízení přezkoumávána žalovaným odděleně a ve vztahu ke každému z nich bylo rozhodnuto samostatně (napadeným rozhodnutím vydaným dne 2. 10. 2024 a druhým rozhodnutím vydaným dne 2. 10. 2024), tudíž výrok A i B prvostupňového rozhodnutí nabyly právní moci v odlišný okamžik. Právě odlišný okamžik nabytí právní moci je tím, co činí povolení k nakládání s vodami „dřívějším“ oproti stavebnímu povolení.
40. Takovou situaci však právní úprava připouští, neboť vodní zákon výslovně předpokládá odlišný procesní režim pro povolení k nakládání s povrchovými vodami (§ 8 až § 16 vodního

zákonu) a pro povolení stavby vodního díla (§ 55 ve spojení s § 115 a násl. vodního zákona). Povolení k nakládání s vodami a stavební povolení k vodnímu dílu tak představují dva povolovací správní akty, které spolu sice úzce souvisejí, ale mohou být vydány každý v samostatném vodoprávním řízení a nezávisle na sobě nabýt právní moc. To ostatně přímo předpokládá § 9 odst. 9 vodního zákona (ve znění účinném od 1. 1. 2024), podle něhož *„[p]ovolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, je podmínkou vykonatelnosti povolení záměru tohoto vodního díla podle zvláštního zákona. Povolení k nakládání s vodami pozbývá platnosti, jestliže do 3 let ode dne, kdy nabylo právní moci, nenabude právní moci povolení záměru podle zvláštního zákona.“* Z uvedeného plyne, že věcná provázanost obou povolovacích aktů je zajištěna tím, že dojde-li k vydání (pravomocného) stavebního povolení k vodnímu dílu dříve, pak jeho vykonatelnost je odložena až do doby vydání (pravomocného) povolení k nakládání s vodami. Nicméně podstatné je, že možnost vydat obě povolení odděleně zákon nejenže nezakazuje, ale tuto možnost též přímo předvídá.

41. Soud pouze pro úplnost doplňuje, že na nyní posuzovanou věc se aplikuje právní úprava účinná od 1. 1. 2024, a to i přesto, že žadatelka podala žádost o povolení k nakládání s vodami již dne 30. 10. 2023. Podle čl. LV odst. 2 novely č. 284/2021 Sb. totiž platí, že *„[ř]ízení a jiné postupy zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí a práva a povinnosti s nimi související se posoudí podle právních předpisů účinných ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.“* Nad rámec lze nicméně konstatovat, že i když § 9 odst. 5 vodního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2023 počítal s odlišným procesním postupem (*„Povolení k nakládání s vodami, které lze vykonávat pouze užíváním vodního díla, je možné vydat jen současně se stavebním povolením k takovému vodnímu dílu ve společném řízení, pokud se nejedná o vodní dílo již existující nebo povolené, nebo které bude povolovat ve společném územním a stavebním řízení podle zvláštního zákona jiný správní orgán než vodoprávní úřad. V případě vydávání povolení k nakládání s vodami současně s povolením k provedení vodního díla se výroky těchto povolení vzájemně podmiňují; pokud by byla odvoláním napadena obě tato rozhodnutí, provede se nejdříve odvolací řízení o odvolání proti povolení k nakládání s vodami, přičemž odvolací řízení, jehož předmětem je stavební povolení k provedení vodního díla, se přerušuje do dne, kdy nabude právní moci rozhodnutí odvolacího správního orgánu vydané v řízení o odvolání proti povolení k nakládání s vodami.“*), tak i v režimu této původní úpravy by procesní postup zvolený žalovaným zjevně obstál.
42. Žalobci dále namítali, že *„rybník Srážkový není možné ovládat, neboť se jedná o protékající tůň“*.
43. Tato námitka je opět velice obecná a není jasné, co jí bylo míněno. Pokud soud uváží o pojmu „tůň“ v obvyklém významu tohoto slova jakožto o prohlubni naplněné vodou (nebo vodní zákon ani jeho prováděcí předpisy tento pojem nijak nedefinují), tak není zřejmé, jak by samotná existence tůně měla mít vliv na možnost regulovat stav vody v ní. Soud proto pouze konstatuje, že z projektové dokumentace i z fotografií založených ve správním spise je zjevné, že Srážkový rybník je umělou vodní nádrží, tj. vodním dílem ve smyslu § 55 odst. 1 vodního zákona, a nikoliv tůň coby prostou prohlubni naplněnou vodou.
44. Podobně je tomu i v případě námitky nesouladu nakládání s povrchovými vodami se zákonem o ochraně přírody, k němuž má docházet tím, že je upřednostňován odtok přes hráz na pozemek žalobců, kde se nachází lesní porost a louka.

45. Žalobci jednak neupřesňují konkrétní ustanovení zákona o ochraně přírody, která by měla být porušena, ale zároveň ani dostatečně nevysvětlují, co mají na mysli „*svévolným odtokem přes hráz*“. Soud proto opět pouze poukazuje na obsah projektové dokumentace ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, z nichž nevyplývá, že by záměr žadatelky počítal s nějakým „*svévolným odtokem přes hráz*“ na pozemek žalobců (což je dle tvrzení žadatelky naopak stávající stav, k jehož zhojení má sloužit právě její záměr). V projektové dokumentaci je z výkresu C.3. „*Situace*“ jasně patrné, že k vypouštění rybníka má sloužit spodní výpust s požerákem v prostředku hráze a jalový přeliv v jihozápadním cípu hráze. Mechanismus blíže zachycuje výkres D.4., zatímco bezpečnostní přeliv je popsán na výkresu D.5. Nikde v projektové dokumentaci není uvedeno, že by sporné vodní dílo počítalo s odtokem přes hráz. Ostatně by to ani nedávalo smysl, neboť na koruně hráze má být později umístěna pozemní komunikace. Ani z napadeného rozhodnutí nevyplývá, že by byl pro účely nakládání s povrchovými vodami povolen jakýkoliv „neřízený“ odtok vody přes hráz rybníka. S ohledem na tyto poznatky soud přisvědčuje argumentaci žadatelky, že její záměr jako celek má naopak představovat opravu Srážkového rybníka tak, aby při povodních zadržoval vodu a chránil tak nemovitosti v okolí, mj. i pozemky žalobců.
46. Mezi žalobci a žadatelkou přitom není sporu o samotné povodni v roce 2010 a zaplavení pozemků žalobců, tvrzení se liší jen ohledně tehdejších škod. Žalobci nicméně nevysvětlili, proč by měl záměr žadatelky a s ním spojené nakládání s povrchovými vodami v budoucnu vést k podobným nesnázím jako před 15 lety, natož aby k tomu navrhli relevantní důkazy. Stejně tak žalobci nijak neupřesnili svá vágní tvrzení o poškozování přírody „*nad míru stanovenou zákonem*“. Pro úplnost lze podotknout, že vodoprávní orgány nebyly povinny získat souhlas žalobců s omezením jejich vlastnického práva, nýbrž pouze vypořádat jimi vznesené námítky podle § 115 odst. 7 vodního zákona (zde vodoprávní úřad nepřesně odkázal na § 115 odst. 1 stavebního zákona, jehož obsah je obdobný). Soud připouští, že vypořádání námitek uplatněných v průběhu vodoprávního řízení bylo ze strany žalovaného či vodoprávního úřadu mnohdy dosti stručné až strohé, přesto však bylo adekvátní vzhledem k vágnosti vznesených námitek.

Ostatní

47. Soud neprováděl dokazování listinami předloženými žadatelkou, neboť vzhledem k nedostatečným tvrzením ze strany žalobců je nadbytečné prověřovat situaci v území do hlubších podrobností. Jinak řečeno, jsou-li samotná žalobní tvrzení zcela nedostatečná, pak není třeba blíže zkoumat oponentní tvrzení a důkazy, které byly předloženy za účelem dalšího zpochybnění těchto nedostatečných tvrzení. Pro nesouvislost s předmětem řízení se soud rovněž blíže nezabýval povahou sporů mezi žadatelkou a žalobci, které byly zmiňovány ve vyjádření žadatelky, neboť ty mají spíše soukromoprávní povahu.
48. Pokud jde o námítky osoby zúčastněné 2), ty byly v zásadě jen reprodukcí tvrzení žalobců, případně se týkaly skutečností, jež nejsou důsledkem napadeného rozhodnutí a týkají se spíše obecně situace v území. Pro tuto nesouvislost s předmětem řízení soud neprováděl důkazy fotografiemi rodinného domu osoby zúčastněné 2).

IV. Závěr a náklady řízení

49. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
50. O náhradě nákladů rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci neměli ve věci úspěch, a proto nemají právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšný žalovaný pak nemá

v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. na náhradu nákladů řízení nárok, protože mu nad rámec jeho běžné úřední činnosti žádné další náklady nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

51. Dále soud podle § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v řízení neuložil žádnou povinnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2025

Lenka Bursíková v. r.
předsedkyně senátu